

King of fifty parael , aneb Král 50 rovnoběžky zas jinak

Akci pojišťovny Slávia Král 50 rovnoběžky jsem jel už dvakrát, letos přišli s další variantou z Chebu nejen do Opavy, ale i na druhou stranu do Trevíru v Německu.

Dal jsem si to obráceně, což se může kvůli dopravě s kolem zpět.

Vyrazil jsem tedy ve středu 12.7.23 v půl čtvrté z Bolky do Prahy, a v 18.10 Flixem do Lipska, kde jsem skoro 2 h čekal na přestup na linku Berlín- Paříž a ve $\frac{3}{4}$ na 12 se

pohodlně usadil v poloprázdném busu a mohl spát až do rána. Kolo visí na držáku za busem spolu s koly nějakého pl páru. Budím se až ráno před Koblenzem, v půl 8 Trevíru, odkud trasa začíná, ale já jedu dál do Luxemburku, nikdy jsem tam nebyl, tak obětuji půlden na prohlídku a dojezd 60 km do Trevíru.

V Lux vystupují i Poláci, jedou na druhou stranu do Francie, já smontuju kolo a vyrážím podle navigace do centra 120 000 města. Je to celkem v poho, první zastávka je nádvoří Evropského soudního dvora, akorát nechápu kam mě vede navigace přes vysoké hradby, pak pochopím, že vedlejší budova má výtah do spodní ulice.

To už je Staré město jak má být, mísní dlážděná Nerudovka končí jako Rue de Rham na stejnojmenném náměstí, je to vlastně kopec, kde stával rozsáhlý hrad Lucemburků, z nějž zbyly jen torza veží a povalené hradby na jedné straně. Před lety tu postavili shluk budov, asi hospiců pro postižené, volně přístupné. Jsou tu krásné výhledy na město, já sjíždím po 10 h serpentinami dolů a valím na východ, po pár km se dostávám na předměstí, kde jezdí tramvaje, ale pak klidná cykloška lesy podél dálnice,

postupně se dostávám na okresky a honí mě to po pěkných kopcích-Lux je dost kopcovitý, i když nej vrch má asi 560 m. Po asi 50 km dojedu k Moselle, a po rovině podél ní vjíždím do Trevíru, dávám kebab za 6e, neb jsem moc nejedl, a v Lux nezkoušel prý je tam drahota.

Najdu takové hlavní náměstí, které od hlavního průtahu odděluje Římská brána z 2 století, původně jsem myslel, že je to nějaký pozůstatek budovy z války.

Zde budu startovat, tak se fotim před íckem s názvem města, pak si fotím bránu, kde zrovna fotí nějakou asijskou turistku, požádám ji aby mě vyfotila, jenže neumi zmáčknou spoušť kompaktu, a když si kontroluji výsledek její snahy, vyleze na displej předešlá fotka kde stojí před branou ona. Je zmatená, že fotí mě, a vyfotila sebe, tak ji dávám mobil, s tím to prý umí, ale nakonec mě fotí její kámošky.

V půl třetí vyrážím na trasu Krále, na předměstí nakoupím v Lidl, a zjišťuju, že plechovky a petky se zálohují 25 centy. Vypiju pivo a přeleju petky do svých, jenže to vracení zdržuje. Dál jedu podél Moselly po cyklo vedle silnice 2 třídy, po 15 km u Schveichu přejedu most a začínají kopečky. Po delší jízdě busem mě vždy berou křeče do lýtka, a já cítím, že to zlobí, a já bohužel zapoměl prášky doma.

V větší obci je lékárna, tak si jdu koupit magnezium, lekárnice mi nabízí akční balíček na půl roku, což jsou 3 krabice jako od velkého balení čaje, slepené isolepu, vysvětlují, že to nemám kam dát, tak kupuji tubu 20 ks šumivé za stejných 12 e jako ty akční... ale funguje to.

Po cca 50 km jsem na první kontrole v Basendorfu, celkem nic tu není, jen se mi podaří vyžebrat vodu, od paní, co kontroluje manžela při práci na zahradě. K vodě mi dává tyčinku z Kaifu, blbost ale udělá mi to radost.

Zase z kopečku dolů a pak pořádný prďák a vyjíždím na sedlo s krásným výhledem na rozsáhlé údolí s vinicemi a klikatící se Moselle. Na protějším kopci přestavěný hrad Marienburg ve vinicích. Je to moc krásné místo a konečně si užívám v podvečerním sluníčku, vyhlídka přes řeku na vinařskou obec Pundereich, na příhodném místě se koupu, neb za

hodku už budu hledat nocleh. Přejíždím most do Zell am Mosell a za ním začínám stoupat do kopce, na pravo v údolí má být tur přístřešek, ale je to strašně zarostlé, tak se vydávám silničkou vlevo, asi v půli stráně to jde zase mírně dolů, a já se ocitám u zděné turistické odpočívky, přímo nad Zell a vpravo teče Mosella. Je to vlastně jakási kaple, v jednom rohu je oltářík s Panenkou Marií, ze tří stran lavičky s matracemi z opěradel sedaček, které využívám k podestlání. Venku jsou desky bývalých zakladatelů vinice, jeden dokonce skončil život

mlád někde v Dachau. Dnešní majitele jsem asi potkal kus dole jak odjížděli s černou velkou Audinou. Je to moc pěkné místo, sedím na zídce před, koukám po okolí a baštím, i pivo jsem vyšetřil. Domek je nahřátý od slunce a tak se spí jak v bavlnce. Najeto 125 km.

Ráno vyrážím zpět na státovku, a jedu 6 km do docela prudkého kopce, nahoře to je přes 400 mnm, okolní kopečky mají skoro 500, ta krajina odměňuje za tu rasovinu do kopce. Tak v 10 dorazim do města Simern, a dávám svačinu a nákup u Lidlu, zas

komplikace s obaly, a když se to snažím očůrat, a oběhnu pokladny s lístkem z automatu zepředu, vysází mi naštvaná pokladní to půléčko takovým způsobem, že mi to zní ještě dlouho v uších, v D se prostě ordung neporušuje!

Dál je to ještě do většího kopce, lesy a kopce okolo mají přes 650 m. O to příjemější je sjezd do Bingenu, který leží na Rýnu, přívozem za 3.30 e se dostávám na protější břeh přes tu obří

řeku, protější Geisenhem je turistické město s upraveným jádrem, jím v parku a po cykloškách projíždím vinicemi k další kontrole, Ostreich Winkel, zameček nad vinicemi. Dál asi 30 km podél Rýna, plují tu nákladní lodě, vzpomínám na otázku v křížovkách jak se jmenuje rýnská lodě. Když přejíždím cyklisty, dělám své oblíbené Cililink, poučují mě že tady mám dělat Klingens, a fakt, všichni uhýbají.

Projíždím předměstím Wiesbadenu, a stezka začne kopírovat dálnici na Frankfurt, je odpo a dost vedro, a hlavně, kolem

Frankfurtu se těch dálnic sbíhá spousta, tak že pořád objíždím nějaké přivaděče. Ale mají to vymakané, cyklo přejíždí přivaděč, je tam semafory, auta stojí, já jedu. Jenže takhle je to snad 4x, pití v lahvi teplý, vzpomínám na bazén doma. Naštěstí v městečku krámek, dám nanuka a studené pití, ceny vyšší ale krize zažehnána. Jen s hrůzou

koukám do navy, že budu přejíždět Frankfurt...ale nakonec je to v pohodě, po pár km se vyloupne Mohan, zdymadla, kolem jogují sportovci, pak se za řekou objeví City s prosklenými věžáky, začínají hospůdky, je pátek k 7 h, i na cyklošce je živo a těch 15 km je plně skvělých. Pak je za řekou staré město s obloukovým mostem a katedrálou, pak zas City a po Mainu

jede rodinka na kajacích. Skoro nerad když končí cyklo sjedeu do Ofenbachu, spojeného s F metrem, cyklo vede po chodnících, v jednom domě je Lidl, tak mažu koupit pití a pivo, kolo opírám o zídku podchodu, kde se opírá takové individuum s pivem a cígem, doufám že mi neobere kolo. V krámu není automat na obaly co jsem nasbíral za den, trochu zmatkuji a nakouknou do dvorany přes vchod, kudy se nemá, začne to houkat a obkličují mě pokladní s vedoucí obchodu. Vysvětlují ty plechovky, musím ukázat batoh, vedoucí mmi slavnostně vytáhne balíček salámu.. jenže je na půl snědený a z Edeky... Kupuju piva a vodu a obaly vztekle házím venku do koše, stojí mi to za to?

Chci dojet asi 20 km, kosek za Selingenstadt, historické městečko nad Mohanem, kde jsou jezera a přístřešky, dojíždím tam po 10, když jsem musel jet podle navy asi 2 km po čtařproudovce. Už za šera zjišťuju, že je to celý oplocený a zavřený, jediný přístup do vody obsadili tynejdři na kolobrndách, lavičky kolem, popíjejí své zásoby asi se v pátek večer nikam nehnou, tak jim dělám striptýz a koupu se. Jen mám strach o věci co jsem přivázal ke kolu, vč obou penězenek v batohu a ledvince. Ale mládež je slušná, dokonce mi uhnou abych si moh obout boty v sedě.

pěkný zámek, se 4 věžemi v rozích.

Zato v rozkopaném městě nejsou potraviny, asi je market na druhém konci. Dávám si v pekařství plněný rohlík a pulitr vody za skoro 4 e, ale můžu ujízdět před vedrem. Za městem zase kopec, nahoře to má přes 500 m ale pak je to po úbočí houpačka a k poledni sjezd a přistanu na kraji Lohr am Main u marketu Aldi. Když vylezu ven z klímy, je strašný vedro, projedu krásným historickým městem a přes Main začnu škrábat kopce, sice ne tak vysoké ale v tom vedru je to hnus. V Karlstadtu město objíždím přes kopec s letištěm, chudým, maj tu jednoho větroně

Popojedu kus k lesíku, kde teče potouček, prý tu žijí bobři, a na pohodlné lavičce se utábořím na noc, která proběhne v klidu.

Naj 166 km

Horší je, že v sobotu má být až 36 stupňů, a večer déšť.

Ráno se vracím 2 km do Selingenstadu, ale místo mostu tu je přívoz a začíná v 10, je 7 a vyrážím po tomhle břehu zpátky, v Aschafenburgu je most, a další kontrola na 50 rovnoběžce. V městě je dominanta

a naviják. Dám obídek a pivo ze zásob a sjíždím z kopce do údolí, ale musím si trochu v stínu na louce zdřímnout. Pak mám dvě možnosti, objet to po státovce, nebo po silničkách přes kopce.

Ten kopec mi neudělal dobře, kus i tlačím, vesnice nahoře je takové hnázdo, dvě mladé paní tam myjí dodávku, vylévám tu hnusnou tekutinu a požádám je o vodu. Přines mi ji, poděkuju, chvíli na mě kouká a pak jde zase mýt, asi se bála že mě za chvíli bude muset křísit, neb asi vypadám hrozně. Dál je to dokonce šotolka po kopcích s sklizeným obilím a tak rád sjíždím na státovku a za ní cyklo do Arnsteina.

Vyjedu u otevřeného marketu, voda, jídlo, a balíček mango nanuků ,6 ks za 1,3 e , jenže po 2 mám dost,tak házím dva do bidonu,čímž vznikne zase čamka,ale moc to neochladí. Dva pak sním v historickém městě na kopečku a po vrcholovce mezi poli a po silničkách dorazim asi v 6 do Bergrhenfeldu, začíná poprchavat, a žene se bouřka. Mám tu za městem u jezera záložní ubytovací bod, tak že se po cyklochodníku prodírám zástupy co se hrnou od jezera k autům. Zastavím kus od pláže ,příštřešek s nefunkční hospou, kde se schovává pár lidí, kus dál je restaurace,kde mi prodají lahvacé, a tak se vracím do příštřešku a s Bosňáky přečkávám průtrž mračn, zatím se najím. Uměj trochu česky,tak pokucáme, ptaj se kde spím,ukazují okolo, já na tuláka,říkaj a smějou se. Původně bych tu přespal,ale po 7 přestane pršet, chlapi odjedou, jdu vrátit lahev a požádám o dobití powerbanky.

Vedoucí mi udělá přednášku s asi 8x slovem privát, tak se jdu na druhý konec vykoupat a před 8 razím dál, na cca 25 km vzdálený camp v mapě u Mohanu. V so večer je v každé druhé obci nějaká sláva, v Hornhausenu si to projdu, oslavu maj přímo na ulici,pěkná čekárna s širokou lavicí, ale je tu moc lidí. Jedu 3 km omrknot ten kemp, je to pro karavany,brána zavřená, mezi nádržím a Mohanem,hned se na mě

vrhne snad milion nějaké havěti,tak se vratim na oslavu, kolo opřu u čekárny,dám klobásky a asi 3 škopky, pivo za 3,50 což je slušná cena. K 11 začne krápat,tak se přesunu do velkého stanu, je tu program místní kapely,což je varhaník s samohrajkami, a dívka s příčnou flétnou a pár zpěváků. Ale atmosféru uměj udělat, ty šlágly jsem nikdy neslyšel,ale maj šťávu. Venku je zatím další průtrž, o půlnoci program

končí, vrátím zálohovaný džbánek a powerbank mi nabili na 30%, což mi zítra stačí. Čekárna je volná, tak si ustelu, sice si mě pár odcházejících přijde prohlédnout, ale v klidu spím do 4, kdy zjistím že výčep funguje pro pár štamgastů, a před šestou mi jeden přistál do čekárny, srdceryvně řval a usnul v leže na bříše na sousední lavici. Balim, vařím čínskou pholívkou jako každé ráno, a v půl sedmé, odjíždím, začínají vylézat pejskaři. Včera najeto 148 km.

Dnes bude asi nejdelší etapa, ale je příjemně, a větřík v zádech. Nejdřív kopečky, pak se připojí Mohan, už není tak široký, sice proti proudu ale rovina tak valím pořád k 30, a před desátou jsem v Bamberku. Je neděle a všecko zavřený, vodu koupím na pumpě za 2 e, posvačím a vyrážím dál. Kontrola v Seblitz je ještě v rovině, ale za ní zase prďák do kopce a z vesnice sjedu blbě, než se vracet do kopce, tak to risknu na těch 35 slikách po šotce přes les a napojím se v další obci. Městčko Holfeld je v dolíku, asi bych se měl někde najít, najdu hospodu tavernu, pivo do 4e a v jídelníčku maj jídla pro malý hlad, dávám hrancle s kebabem za 8e, je toho hromada, tak že si kus nechám na sváčku. Dupat ten kopec z města přežraný, by byla moje smrt, takhle se jede dobře a po pár kopečcích dojedu na plošinu, kde je výhled na pohraniční hory.

Zase po cyklo se zkratkou dostanu do Bayeruthu, musím objet kus města než vypadnu, a ty pohledy na zavřené obchoděky s prázdným parkovištěm u nás neznáme. Zase kopečky, předhůří, k 4 zase krize, v bidonu cosi teplého hnusného, chvili odpočinu na louce, ale pak dojedu do větší vesnice, všude zavřeno, ale na návsi se chystá církevní slavnost u kostela. Maj i pivo, ale nějak na něj nemám chuť, nabízené dva druhy

vychlazené limonády beru obě, jednu leju do sebe, druhou do bidonu, za 5e. Moc mi to pomohlo, po pár vesnicích je na mostíku cedule Weiser Main, je to potůček, a já po cyklo podél něj mimo silnici stoupám jako v jizerkách kolem Desné, kolo jede nějak lehce, nahoře přejedu hlavní a vydupu do klimatických lázní Bishofsgrün, je tam pěkný výčep, pivo do 4e, to se neobjíždí. Po osvěžení trochu dolů, a pak poslední pořádnej prďák, nejvyšší na trase, sedlo Schenebergstrasse 798 m, Napravo je na kopci v 1051 m Scheneberg, věž asi bývalého radaru, sjíždím přes pár vesnic k Marktradenitzu, do Chebu je to ještě 30 km, ale bez větších kopců, u Selbu jsem v půl deváté na rodné hroudě, Deset km podél přehrady Skalka se dost motá, ale před pů desátou si v viet večeřce ještě nakoupím, vydupu na náměstí a závěrečné foto před Špalíčkem. Dnes 178 km převýšení 2100. Závod 560km jsem dal za 3 dny a 7 h, + výlet do Luxemburku, celkem 620 km, převýšení 6000m.

Hospy jsou už zavřený, ale v pizerce s Kosovskými mladíky, je pár zbylých trouhelníčků pizy, mňamka , vyprávím odkud jsem přijel a jsem pro ně king. Jedu potmě asi 4 km do kempu na Dřenici u přehrady Jesenice, koupačka po tmě, převlkám se do cestovního, a vyjedu zase nahoru do tepla, a o půlnoci už spím na kraji lesíka kus od silnice. Budík mě budí v půl 4, chvíli lenoším ve spacáku, ale když mi přes nohy přeběhne docela velké zvíře, asi jezevec, jsem hned sbalen. Vlak jede ve čtvrť na 5, přes Ústí jsem na Bezdězi v 9 a doma za chvilku.

Přemýšlel jsem, že bych to z Chebu dal do Opavy, ale na zadku jelito, zatím nezlobilo, a v sobotu odjíždím na týden na hory s turisty, to bych asi doma nestihl všechny práce kolem domu a vnučka a možná manželka mě taky ráda vidí...

Luboš Andrš